

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a 8-a după Rusalii

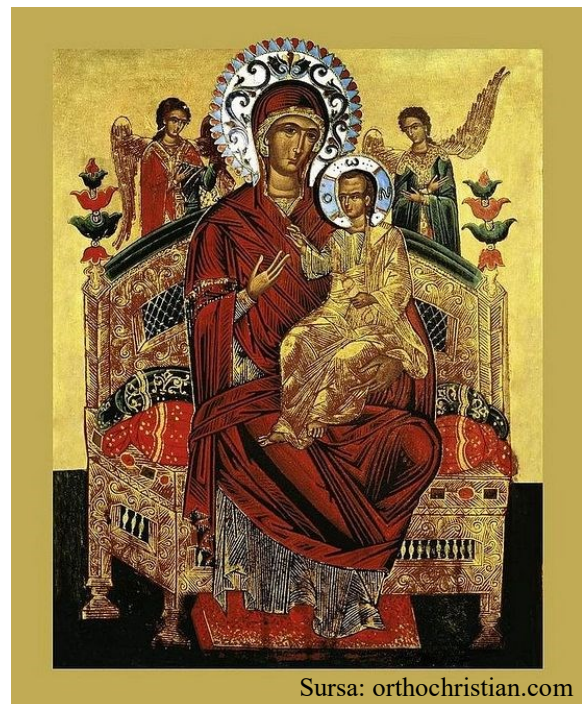
Astăzi, 18 august: Cinstirea Icoanei Maicii Domnului „Pantanassa” – izbăvitoarea de cancer

Voind să Te dai pe Tine Însuți hrană celor credincioși, Te -ai întrupat din Sfânta Fecioară, ca primind Preacuratul Tău Trup și Sfântul Tău Sânge, să Te cunoaștem pe Tine, Dumnezeu cel Adevărat. De aceea, minunându-ne de această neatinsă înțelepciune, strigăm către tine: Aliluia! O, Maică, Împărăteasă a toate, care ai purtat pe Cuvântul Cel mai Sfânt decât toți sfinții, primește această cântare a noastră, vindecă-ne de bolile de moarte și scoate-ne din judecata ce va să vie, pe noi cei ce-ți cântăm: Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Din Acatistul pentru vindecarea de cancer, către icoana Maicii Domnului „Pantanassa”

Evangelia duminicii Înmulțirea pâinilor (Ev. Matei 14, 14-22)

În vremea aceea Iisus a văzut mulțimea de oameni și I s-a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor. Iar când s-a făcut seară, ucenicii au venit la El și I-au zis: Locul este pustiu și vremea, iată, a trecut; deci, dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate să-și cumpere mâncare. Iisus, însă, le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce. Iar ei I-au zis: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești. Și El a zis: Aduceți-Mi-le aici. Și poruncind să se așeze mulțimile pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești, și privind la cer, a binecuvântat și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii, mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece coșuri pline. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărnul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.

Sursa: orthochristian.com

Despre Părintele Alexandru Baltagă
(prezentare biografică făcută chiar de nepoata sa, Mariamna Lungu și publicat în ziarul „Lumina” din 8 august a.c.)

„Ca nepoată a Sfântului Alexandru Baltaga de la Călărași voi încerca să creionez o călătorie spirituală spre sufletul acestui martir al Bisericii Basarabene antebelice. Voi căuta să îl prezint cu toată râvna lui de a lucra cu demnitate în via Domnului, ocupându-se în mod nobil de obștea pe care o păstora, de problemele bisericești ale timpului, de familia sa care însuma mai mulți preoți într-o generație. Provenea dintr-o stirpe boierească cu adânci rădăcini în istorie, din perioada lui Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare și Sfânt și Duca Vodă.

Provenea dintr-o stirpe boierească cu adânci rădăcini în istorie, din perioada lui Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare și Sfânt și Duca Vodă.

(continuare în ultima pagină)

Despre Părintele Alexandru Baltagă

(continuare din pagina întâi)

Provenea dintr-o stirpe boierească cu adânci rădăcini în istorie, din perioada lui Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare și Sfânt și Duca Vodă.

Boierii din familia Baltaga aveau în Evul Mediu oastea lor de călăreți și apărau pământul Basarabiei, stând cu vitejie în codrii Lăpușnei să-i surprindă pe păgânii ce veneau din timp în timp să prade acel fertil și bogat pământ al țării. Mai târziu, în 1812, când Basarabia este ruptă de țara-mamă și ajunge sub stăpânire țaristă, pârcaș de Lăpușna era un alt descendent al acestei familii boierești, Nicolae Baltag. Datele acelor vremuri, mai bine de patru sute de ani de istorie, se pot găsi în „Cartea gospodărească de la Duca Vodă”, aflată în Arhivele Naționale ale României, filiala Iași. Acolo, Sfântul Alexandru Baltaga dă glas cronologiei și așază în istorie această familie de boieri Băltăgești.

În 1918, un alt demn vlăstar din familia Baltaga, Sfântul Alexandru, avea să fie ales de preoțimea basarabeană în Sfatul Țării. Preoții basarabeni erau în marea lor majoritate unio-niști. Sfântul Alexandru avea să semneze actul unirii la 27 martie, cu sinceritatea patriotului român, dar avea să își intuiască încă de atunci destinul său martiric. El a știut că această mărturisire de suflet avea să îl coste viața într-o zi. Impresionante și emblematice personalități cu caracter și prestanță au guvernat într-o lume apusă, dar au lăsat legi și noblețe fără de care România ar fi fost mai săracă.

Nu după mult timp de la semnarea actului unirii, o bandă de tâlhari, numită banda lui Kotovski, nobil rus scăpătat ajuns în tabăra sovietică, trece cu ușurință Nistrul și începe să opereze în Basarabia. Acest Kotovski, împreună cu banda lui, ajunge pe moșia de la Călărași atunci când bunicul, Sfântul Alexandru, era la Chiși-nău, iar bunica era singură. După ce împușcă câțiva argați, ei intră în biroul bunicului și fură anumite documente, bijuteriile și banii din casă. Pe bunica o închid într-o cameră, în timp ce unul dintre ei striga: „Nu împușcați moșiereasa!” Ca să mascheze intruziunea, iau cu ei și alimente, mobilier și alte obiecte. Spre seară, când bunicul se întorcea la Călărași, vizitiul care îl aștepta cu trăsura la gară îi istorisește cele întâmplate. Bunicul înțelege că nu întâmplător acei oameni au ajuns la el acasă în lipsa lui. A realizat atunci că este pe lista neagră a NKVD-ului.

Părintele Alexandru Baltaga și-a continuat activitatea preoțească la Călărași, cu râvnă pentru credința ortodoxă, cu mână puternică și elan duhovnicesc, până în anul 1940. Prin decizia Ministerului Instrucțiunii, Cultelor și Artelor și prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a fost lăsat să slujească în biserică pe care o iubea, și al cărei paroh era, până la moarte. Sfântul Alexandru a avut grijă de oile sale și de multe ori spunea că „își va apăra turma de lupii cei roșii până la sfârșit”. Sfârșitul, însă, era aproape...

A fost mâna dreaptă a Mitropolitului Gurie Grosu. Un arhiereu din timpul său spunea despre el că ar fi putut să conducă mai multe eparhii în același timp, această remarcă vorbește de puterea sa de muncă și de calitățile sale duhovnicești. Fiind decan de vârstă al clericilor din Basarabia, Gala Galaction îi spunea „patriarhul preoțimii basarabene”.

Se apropia de 80 de ani, când, în 1940, la 30 august, fiind hramul Bisericii „Sfântul Alexandru Nevschi” de pe moșia Călărași-sat, rușii au intrat cu puștile în biserică. Era și ziua onomastică a părintelui... Lumea era prezentă în număr mare. Sfântul Alexandru Baltaga i-a atenționat că nu se intră cu pușca în sfânta biserică și că după Sfânta Liturghie le stă la dispoziție. Au venit noaptea pe la două și l-au ridicat dezbrăcat și cu o singură șosetă. Bunicul meu ar fi exclamat că „Sfinții pleacă desculți!” Astfel a plecat pentru totdeauna pe drumul martiric.

A petrecut un an de detenție la Chișinău, timp în care a suferit bătăi și înfometare. Era tras de barbă și umilit. Era întrebare: „Hei, popă, unde este acum Dumnezeuul tău?” Bunicul le răspundea: „Arată-mi mintea ta și eu ți-L voi arăta pe Dumnezeuul meu!”

În 1941 rușii hotărâsc să îl trimită spre Vorkuta. A fost îngrămadit împreună cu alți deținuți în bou-vagoane (vagoane pentru transportul animalelor) și astfel a pornit pe drumul Golgotei. Erau mulți deținuți și nevinovați, dar trebuiau să înfrunte vitregia vremurilor.

Ajunși la Kazan, în Tataria, sunt împinși în biserică ce servea acum drept închisoare, fiind organizate în interior celule pentru deținuți. Acolo erau ținute oamenii în condiții inumane, pe paie umede, pline de păduchi și purici. Aveau compartimente făcute din sârmă și erau ținute goi. Bunicul meu, Sfântul Alexandru, pleacă la Domnul în ziua de 7 august a anului 1941.

Familia noastră nu a mai știut nimic de el. Preoteasa Elena pleacă în refugiu împreună cu fata ei și familia la Sibiu, unde moare în 1949. Mama mea, Margarita Baltaga, moare în 1991, iar eu încep să aud vești dinspre Biserica Basarabeană abia în 1992. Atunci am aflat și cum a murit bunicul meu și unde.

Pentru că sunt singura care poate mărturisi, voi aminti o întâmplare minunată. La Călărași poposea în pelerinaj anual icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Kazan. În ultima noapte de ședere în biserică, bunicul o aducea într-un salon al casei lor, unde se rugau cu întreaga familie. Bunicul avea o mare evlavie la această icoană a Maicii Domnului. Sunt sigură că, în bunătatea ei, Maica Domnului l-a adus pe bunicul meu în biserică sa în care era adăpostită icoana sa făcătoare de minuni și l-a ajutat în suferințele sale dinaintea trecerii din această viață. Știind că până în ultima clipă acest preot l-a mărturisit pe Hristos, Maica Domnului a mijlocit ca bunicul meu să plece la cer în biserică sa din Kazan, înainte de a ajunge în Gulagul sovietic, unde mii de moldoveni nevinovați au pavat cu trupurile lor pământul Vorkutei.

Și, pentru că Dumnezeu are timpul Lui pentru toate, cred că acum a venit și timpul dreptății acestor sfinți mucenici!”

Despre ascultare (II)

(continuare din numărul 1121)

„Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. (Marcu 8,34)

Ultima cerință din această chemare, care se referă la a urma Domnului, este ca ascultarea să fie făcută față de Dumnezeu, să facem voia Lui. Asta ca nu cumva să ne tăiem voia proprie pentru alt stăpân, căci există multe cazuri unde oamenii se fac ascultători și se nevoiește pentru un lucru care este chiar păcat (slava deșartă, bani, putere, idolatrizarea unei persoane). Astfel, ascultarea nu are nici un folos, chiar vatămă sufletul. Doar ascultarea față de Dumnezeu este mântuitoare, iar voia lui Dumnezeu se face cunoscută în primul rând în duhovnic, prin care El ne vorbește.

Având un părinte duhovnic și fiind încredințați ca este cu adevărat părintele nostru în Domnul, noi avem datoria să ascultăm de tot ce ne spune. De credem că noi știm mai multe decât el, că ‘nu suntem monahi’ deci nu ar fi așa importantă ascultarea, sau că nu ar trebui să facem ceea ce ne-a spus, când socotim că a greșit, ne înșelăm amarnic. Oare, Avraam a fost călugăr? Nu! A fost un om de rând, cu familie, dar când Domnul i-a cerut să plece într-o țară străină să trăiască în corturi, nu s-a

împotrivit. Chiar atunci când i-a fost poruncit să își jertfească pe unicul său fiu, care, la rândul său era rod al unei făgăduințe divine, el ar fi dus-o la capăt dacă nu l-ar fi oprit Îngerul Domnului. Prin aceasta a fost vădită credința lui, nădejdea lui în Dumnezeu că este Bun, Puternic și Credincios în a își împlini cuvântul. (Evrei 11) La asta se referă Sf. Siluan Atonitul când zice “Cel ce ascultă și-a pus toată nădejdea în Dumnezeu.”

Să urmărim și noi pilda aceasta! Căci “nu se împotrivesc mortul și nu alege între cele bune și cele părate rele”, după cum spune Sf. Ioan Scărarul; adică, cel care a murit pentru propria voință nu mai judecă cele spuse de duhovnic. Mai adaugă Sfântul Scărar, că dacă noi petrecem în această ascultare neîndoielnică, nu vom mai răspunde la judecata lui Hristos, ci duhovnicul pentru noi; vom primi și noi făgăduința promisă lui Avraam, precum i-a spus Domnul: “pentru că ai ascultat glasul Meu” (Fac 22,18); iar de aceea ascultarea este considerată mai mare chiar decât rugăciunea, după Sfinții Părinți.

*Text cules de Tudor Cifor, student Teologie, anul I
(continuare în numărul viitor)*

Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului la Biserica Toma Cozma din Iași

- Cronică în imagini,

Foto: Valentin Burlacu, Rofilco

Ca în fiecare an, sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, care face și încheiere Postului dedicat Sfintei Fecioare Maria, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, a prilejuit tradiționala slujbă de pomenire a celor răposați, dar și bucuria a două aniversări din familia părintelui nostru paroh: Doamna Preoteasă Dr. Gabriela Mărgineanu și nepoțica Maria Ecaterina. Ele au dorit să pună în evidență momentul printr-o binevenită inițiativă: au ornat catapeteasma, strana sfintelor moaște și icoanele mari din biserică cu aranjamente florale. Astfel, cuvintele psalmistului, care zice: „Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale” (Psalm 25,8) și „Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile” (Psalm 92,7) au căpătat o rezonanță aparte pentru cele două sărbătorite.

(Cronicar)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

• Duminică, 18 august,

- 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- 18.00 Acatistul Maicii Domnului „Pantanassa”

• Vineri, 23 august,

- 18:00 Slujba Agheasmei și Taina Sf. Maslu; citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră

• Sâmbătă, 24 august,

- 07:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților
- 18:00 Slujba Vecerniei

În fiecare seară, după Slujba oficiată în Biserică, avem și Taina Spovedaniei

Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului la Biserica Toma Cozma din Iași - Cronică în imagini, Foto: Valentin Burlacu, Rofilco

În logica lui Dumnezeu, a iubi înseamnă mai ales faptul de a te jertfi

«Dar Dumnezeu Își arată dragostea Lui față de noi prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit când noi eram încă păcătoși. Cu atât mai vărtos, deci, acum, fiind îndreptați prin sângele Lui, ne vom izbăvi prin El de mânie» (Romani 5, 8-9)